

ПАЛКИЙ ПРИВІТ ДЕЛЕГАТАМ ІV ЗВІТНО-ВИБОРНОЇ ПАРТІЙНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ УНІВЕРСИТЕТУ!

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

ЗА НАУКОВІ КАДРИ

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ ЛКСМУ ОДЕСЬКОГО ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА

Видається з 1933 р.

№ 32 (1605).

18 ЖОВТНЯ 1985 РОКУ.

Виходить щотижня.

Ціна 2 коп.

**Сьогодні
В НОМЕРІ:**

* Інформаційне повідомлення про Пленум ЦК КПРС — 1 стор.

* Назустріч ІV загальноуніверситетській звітній виборній партійній конференції. Розповідь про делегатів — 2—3 стор.

* Угорські студенти — за мир і дружбу — 4 стор.

* Культурна хроніка університетського життя — 4 стор.

XXVII з'їзду КПРС — гідну зустріч!

ІНФОРМАЦІЙНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ про Пленум Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу

15 жовтня 1985 року відбувся черговий Пленум Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу.

Пленум обговорив такі питання:

Про проект нової редакції Програми Комуністичної партії Радянського Союзу.

Про зміни в Статуті КПРС.

Про проект Основних напрямів економічного і соціального розвитку СРСР на 1986—1990 роки і на період до 2000 року.

З доповіддю в цих питаннях на Пленумі виступив Генеральний секретар ЦК КПРС М. С. Горбачов. Текст доповіді публікується в пресі.

У дебатах на доповідь на Пленумі виступили: тт. О. А. Титаренко — другий секретар ЦК Компартії України, Р. Ф. Дементьєва — другий секретар Московського міського комітету КПРС, Ю. П. Соловйов — перший секретар Ленінградського обкому КПРС, В. Г. Афанасьєв — головний редактор газети «Правда», С. Й. Манякін — перший секретар Омського обкому КПРС, М. С. Шкабардія — міністр приладобудування, засобів автоматизації і систем управління, А. М. Корольов — токар Уральського заводу важкого машинобудування імені С. Орджонікідзе, В. П. Демиденко — перший секретар Ку-

станайського обкому Компартії Казахстану, К. С. Демірчян — перший секретар ЦК Компартії Вірменії.

Пленум ЦК КПРС схвалив подані на його розгляд документи і вирішив опублікувати їх для обговорення на партійних зборах, конференціях і з'їздах компартій союзних республік, які передуватимуть XXVII з'їзду КПРС, а проект Основних напрямів економічного і соціального розвитку СРСР на 1986—1990 роки і на період до 2000 року — також на зборах у трудових колективах, навчальних закладах, військових частинах і громадських організаціях.

На Пленумі ЦК КПРС розглянуто організаційні питання.

Пленум обрав тов. Талізін М. В. кандидатом у члени Політбюро ЦК КПРС.

Пленум увільнив тов. Рижкова М. І. від обов'язків секретаря ЦК КПРС у зв'язку з призначенням його Головою Ради Міністрів СРСР. Прийнято рішення про увільнення тов. Тихонова М. О. від обов'язків члена Політбюро ЦК КПРС у зв'язку з його виходом на пенсію за станом здоров'я.

На цьому Пленум ЦК КПРС закінчив свою роботу.

ПІД ПРАПОРОМ ЛЕНІНА, ПІД КЕРІВНИЦТВОМ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ — ВПЕРЕД, ДО НОВИХ ПЕРЕМОГ У КОМУНІСТИЧНОМУ ТВОРЕННІ!

(Із Закликів ЦК КПРС).

ПАРТІЙНА КОНФЕРЕНЦІЯ

23 жовтня цього року в актовому залі аудиторного корпусу відбудеться ІV загальноуніверситетська звітньо-виборна партійна конференція. 477 делегатів будуть представляти на ній великий колектив однодумців — 1015 комуністів університету.

Конференції передували звітньо-виборні збори, які були проведені в 25 цехових парторганізаціях на правах первинних. При обговоренні звітних доповідей виступили 206 комуністів. У своїй більшості збори пройшли чітко і організовано, в діловій, творчій, принциповій і вимогливій обстановці, у дусі критики і самокритики, всебічного аналізу усіх напрямів діяльності партійних бюро і організацій. У звітних доповідях і виступах комуністів були висловлені критичні зауваження на адресу партійних бюро, парткому, ректорату і деяких підрозділів університету. Необхідно, щоб ці зауваження не залишилися формальними побажаннями, які нікого ні до чого не зобов'язують. Партійні бюро, партійні секретарі і партгрупорги несуть відповідальність за повну і конкретну реалізацію усіх пропозицій, внесених комуністами з метою покращання нашої спільної роботи.

На наступній партійній конференції має відбутися серйозна розмова про найважливіші проблеми університетського життя. Дуже важливо, щоб ця розмова була дійсно принциповою, тобто такою, яка б сприяла позитивному вирішуванню усіх справді важливих проблем, без сповзання на проблемки дріб'язкового, другорядного характеру.

Для цього, як було підкреслено у доповіді Генерального секретаря ЦК КПРС М. С. Горбачова на жовтневому (1985 р.) Пленумі ЦК КПРС, необхідно, щоб кожен комуніст проявив турботу про підвищення відповідальності за вирішення спільних справ. Адже принциповий зміст пропонується на Пленумі змін у Статуті — це перш за все розширення внутрішньої партійної демократії, розвиток ініціативи і активності комуністів саме у такому дусі.

Немає сумніву, що комуністи університету придуть на конференцію з почуттям особистої відповідальності і причетності до успішного вирішення завдань, які будуть поставлені перед університетом у ХІІ п'ятиріччі.

Конкретними ділами, дружними зусиллями по усуненню усіх недоліків в нашій роботі, успіхами в прискоренні науково-технічного прогресу зустрінемо XXVII з'їзд КПРС!

ОГОЛОШЕННЯ

23 жовтня 1985 р. в 14.30 в актовому залі аудиторного корпусу відбудеться ІV загальноуніверситетська звітньо-виборна партійна конференція.

Порядок денний:

1. Звіт про роботу парткому університету за період

з жовтня 1983 по жовтень 1985 р. Доповідач — секретар парткому І. І. Кондратюк.

2. Вибори нового складу парткому університету.

3. Вибори делегатів на ХХХІV партійну конференцію Центрального району.

Партком.

На фізичному факультеті давно вже існує добра традиція: тут не на словах, а на ділі партійна організація без зайвої олімпіадної настанови над комсомольською організацією. Комуністи завжди приходять на допомогу комсомольцям як тактовні поради і старші товариші, які можуть не лише вказати на недоліки, але й разом з молоддю подумати над тим, як краще вирішити ту чи іншу проблему.

Питання роботи комуністів по керівництву діяльністю комсомольської організації факультету завжди знаходяться в центрі уваги партійного бюро, очолюваного доцентом Олегом Івановичем Герасимовим.

Таке зацікавлене ставлення до життя комсомольської організації дає добрі наслідки, про що свідчить, зокрема, дружна робота студентського загону «Фізик-85» на осінньому збиранні овочів у колгоспі. На змірку: комуніст доцент кафедри експериментальної фізики Ю. Ваксман зі студентами ІV курсу О. Козловою і Л. Даус редагують чергову «блискавку» у полі.

Фото І. МОСКАЛЕНКА.

НЕСПОКІЙ

РОЗПОВІДЬ ПРО ДЕЛЕГАТИВ

На факультеті підвищення кваліфікації при Одеському державному університеті проходять перепідготовку викладачі історії, політекономії, російської літератури, які працюють в технікумах різних міст нашої країни. ФПК обслуговує 90 міністерств союзного і союзно-республіканського значення. Щорічно факультет закінчують біля 300 чоловік.

— Які зміни відбулися на ФПК за два роки, що пройшли від часу останньої університетської партконференції? — з цим питанням наш кореспондент звернувся до декана факультету підвищення кваліфікації, делегата IV партконференції доцента Людмили Андріївни Левченко.

— В цьому році, — сказала вона, — відбулася реорганізація факультету підвищення кваліфікації при ОДУ. Раніше викладачі технікумів проходили перепідготовку на протяжні трьох місяців. Зараз викладачі, які приїхали на ФПК уперше, будуть навчатися два місяці, а повторне підвищення кваліфікації займатиме 1,5 місяця. Введена також заочна форма навчання для директорів і завучів технікумів. Вони приїждитимуть на дві установчі сесії.

Інтенсифікація процесу підвищення кваліфікації дозволить збільшити число учбових потоків з трьох до шести на рік. Звичайно, необхідна значна переробка учбових планів, щоб покращити якість перепідготовки. Складанням нових учбових планів ми зараз і займаємося.

— В анкетах, які заповнюють випускники факультету, в розділі «Що належить зробити для поліпшення навчання на ФПК?», багато хто писав про скорочення строку навчання до двох місяців. Мабуть, таке рішення було продиктоване досвідом роботи факультету?

— Звичайно, думка викладачів, які проходять перепідготовку, була врахована управлінням по підвищенню кваліфікації Мінвузу СРСР, коли вирішувалось питання про поліпшення якості і інтенсифікацію процесу підвищення кваліфікації на ФПК. Мінвуз СРСР постійно проводить ан-

кетування слухачів ФПК. У нас на факультеті теж розроблена форма анкети, і побажання слухачів часто визначають пошук нових форм роботи. Популярним на ФПК стало, наприклад, проведення слухачами відкритих лекцій. Найбільш досвідчені викладачі, які проходять перепідготовку, готують випускні роботи у формі відкритих лекцій і виступають з ними перед своїми колегами. Методисти, викладачі ФПК роблять розбір лекцій, відмічають їх сильні і слабкі сторони. Такі заняття допомагають популяризації лекційно-семинарської форми занять в технікумах. На кожному потоці ми формуємо громадську методраду, куди входять досвідчені викладачі, працівники міністерств. Методрада обговорює роботу потоку, форми проведення конференцій. А втім, давайте звернемося до анкет слухачів ФПК. Відповідаючи на запитання «Що належить зробити для поліпшення навчання на факультеті?», багато з них просять приділити увагу проблемам, що пов'язані з програмою середніх спеціальних учбових закладів, організувати відвідання уроків кращих викладачів одеських технікумів, ширше висвітлювати питання методичного характеру.

Багато турбот у делегата партконференції Людмили Андріївни Левченко.

Але головне в її роботі — це забезпечення найбільшої віддачі в організації підвищення кваліфікації викладачів технікумів. Тому слухачі на питання: «Чи хотіли б ви ще раз побувати на Одеському ФПК?» відповідають — «Так!».

Б. БЕЛОВА.

Фото К. АХНАЗАРЯНА.

РАДЯНСЬКІ ВЧЕНІ! ВИ ПЕРЕБУВАЄТЕ НА ПЕРЕДОВІЙ ЛІнії БОРОТБИ ЗА ПРИСКОРЕННЯ НАУКОВО-ТЕХНІЧНОГО ПРОГРЕСУ! КРАІНА ЧЕКАЄ ВІД ВАС НОВИХ НАУКОВО-ТЕХНІЧНИХ РОЗРОБОК ВИСОКОЇ ЕФЕКТИВНОСТІ!
(Із Закликів ЦК КПРС).

ПАРТІЙНИЙ СЕКРЕТАР

В парткомі повідомили: досвідчений секретар, як кажуть, людина на своєму місці. До цього можна додати, що Анатолій Корнійович Лозовський вже п'ять років очолює партійну організацію на історичному факультеті. Проте досвід партійної роботи у нього значно більший — працював колись в райкомі партії, в обласному відділі народної освіти.

— Анатолію Корнійовичу, виходячи з вашого досвіду партійної роботи, яку Ви добре знаєте, дозвольте Вас запитати: що, на вашу думку, найголовніше в діяльності партійного секретаря?

— Вміння вислухати і зрозуміти людину. З людьми працювати нелегко, бо кожна людина — це індивідуальність зі своїм неповторним світоглядом. Отже, до кожного треба знайти свій підхід, без цього важко розраховувати на взаєморозуміння.

— Інколи можна почути таке: чим більший у людини досвід в якійсь сфері діяльності, тим більша вірогідність повторення в методах, тобто появи штампів. Чи не буває

такого і в роботі з людьми?

— Звичайно, цього ігнорувати не можна. Але повторюватися не дають самі люди. Адже всі вони різні, і час змінює навіть добре знайомих людей. Все треба враховувати, якщо не хочеш опинитися в складній ситуації.

— Як Ви ставитесь до проблеми поновлення партійних кадрів?

— Дуже позитивно. Новий погляд завжди більш пильний. Адже, що не кажіть, часом ми до чогось звикаємо. А це небезпечно. Можна не помітити зародження якихось нових тенденцій в колективі. Тим більше, що завжди корисно опинитися серед тих, ким дов-

го керував. Звичайні речі постать в іншому світі.

— Що найбільше Вам подобається у Вашій роботі?

— Спілкування зі студентами. В ньому найбільш повно і безпосередньо виявляються твої досягнення і прорачунокки. Виховання особистості вимагає справжнього самопожертвування, тільки така робота приносить найбільшу радість.

— Чим керуєтесь Ви в партійній роботі в складних обставинах, коли виникають на перший погляд нездоланні труднощі?

— Розумінням своєї відповідальності, почуттям обов'язку, яке стало внутрішньою потребою. Якщо я не зроблю цього, тоді хто ж? В будь-якій справі, а в партійній роботі особливо, головне — це почуття особистої відповідальності.

Інтерв'ю взяв
М. УСПЕНОВ.

Я штовхаю неслухняні двері колекційної і опиняюсь серед приладів. Одні з них, зовсім нові, блищать свіжою фарбою і холодними металевими боками, інші вже ветерани, на них стоять таблички Новоросійського університету, треті тільки виготовляються... Тут маса цікавих речей, відремонтованих, модернізованих та й просто створених добрими, розумними руками О. І. Елькіна. Пихаючи незмінною сигаретою, Олександр Ілліч мудрує над якимось новим приладом.

В його руках мелькають молоток, цвяхи, гайки, якісь деталі — мирні звичні речі. А колисьці руки стискали штурвал бойового літака, карали ворога, який насмілювався посягнути на незалежність нашої Батьківщини.

Про війну згадувати Олександр Ілліч не любить: занадто багато лиха принесла вона людям. Але я настійно прошу, і Олександр Ілліч, запаливши сигарету, починає скуппо, неохоче свою розповідь.

...Після школи він вступив до Одеського водного інституту. Хотів стати моряком, як всі одеські хлопчачки. Але після першого курсу Олександра Ілліча призвали до лав Червоної Армії. Спочатку був Конотоп, авіаційна школа, потім така ж школа в Одесі, де Олександр

Ілліч служив мотористом, а потім... Згадалось страшне літо 1941 року, героїчна оборона Одеси. Авіаційну школу разом з іншими підприємствами та установами евакуювали до Середньої Азії, у Фрунзе.

На фронтах війни тяжкі, жор-

БЕЗСОННІ ЗІРКИ

стокі бої, а тут все залишалося, як і раніше. Так само ранками вставало сонце, так само вчилися літати молоді курсанти... Тільки після закінчення школи вони йшли на фронт, у біт. Десь у складі 1-го Українського фронту воювали батько і брат моториста Елькіна. А він був змушений копатися в учбових моторах. Скільки разів подавав рапорти з проханням зарахувати його до курсантського складу, але щоразу командування давало одну і ту ж відповідь: школі потрібні мотористи. Навіть на 15 діб на гауптвахту посадили край надокучливого моториста. «Думали, візьмемо, за розум», — згадає Олександр Ілліч. — А потім поступилися — дуже набрид я усім своєю настирністю».

Настав квітень 1944 року. По-заду школа. А попереду — фронт, бої, втрати вірних друзів — побратимів. Був Ленінградський фронт, нічний авіаполк, а потім 1-й Український, поряд з батьком і братом. Свою першу бойову нагороду, орден Бойового Червоного Прапора, військовий льотчик Елькін одержав за повітряний бій на підступах до німецького міста Нейсе.

Охоче розповідає Олександр Ілліч про бойові подвиги своїх товаришів по зброї. Чудом залишився в живих його однополчанин Василь Трандін, який прикрив своїм літаком літак командира екскадрильї Федора Івановича Шкинува від зне-нацька виринулого зза хмар «фоккера». Після бою порахували кількість пробіган на машині Трандіна: їх виявилось більше п'ятидесяти. Коли ж у боях під Берліном загинув Шкинув, безстрашний комеск, який збив 27 ворожих літаків, його замінив Василь Трандін.

...Олександр Ілліч на мить замовкає і довго дивиться кудись вдалину. І я розумію: бувають такі хвилини, коли ветеранам необхідно побути на самоті. Літня ніч журливо мерехтіла безсонними зірками.

І. КИШІНІВСЬКА,
фізичний факультет.

Виховувати патріотів

Рада ветеранів комсомолу бачить своє основне завдання в наданні допомоги комсомольській організації в комуністичному вихованні студентської молоді. Ветерани допомагають комсомольському активу в плануванні і організації внутрішньоспілкової роботи, беруть участь в роботі курсових і факультетських комсомольських бюро, в звітні - виборних зборах, конференціях, зборах комсомольського активу університету. Особливо хочеться відзначити активну роботу ветеранів комсомолу і праці Є. В. Гороховської, М. М. Фащенко, З. П. Суранової, П. І. Дмитрашко, М. А. Щетиніна, В. Т. Ружейникова, К. А. Позигун, Н. Г. Пушек, Л. М. Чепурної, М. С. Галицького, І. Й. Бурштейна, М. В. Домбровської. Вони часто бувають в сту-

дентських аудиторіях, виступають зі своїми спогадами про роботу та життя комсомольців старшого покоління.

Рада ветеранів координує свою роботу з радою ветеранів війни і ДТСААФ щодо військово-патріотичного виховання молоді. Особливо поживались ці контакти в період підготовки і проведення святкування 40-річчя Перемоги. Ветерани комсомолу брали діяльну участь в підготовці матеріалів і фотознімків для пам'ятних альбомів. З великою відповідальністю і почуттям обов'язку поставились до оформлення цих альбомів активісти на філологічному, біологічному та хімічному факультетах. Альбому гарно оформлені, в них є спомини ветеранів і фотознімки днів війни. Такі альбому можуть бути хоро-

шим наочним засобом у воєно-патріотичному вихованні студентської молоді.

На згаданих факультетах з належною увагою поставились і до пам'яті загинулих співробітників, які не повернулися з фронтів Великої Вітчизняної війни. На жаль, на інших факультетах ця робота велась погано. Гадаю, що всі факультети, загальноуніверситетські кафедри і ректорат повинні створити свої альбому, які б у подальшому зберігались в Музеї бойової слави університету. Рада ветеранів звертається до ветеранів комсомолу з проханням надати посылку допомоги комсомольським організаціям в роботі по створенню альбомів споминів ветеранів війни, які працюють в університеті у всіх його підрозділах. Це наш святій обов'язок перед нинішнім і майбутнім поколінням.

О. ГРИНЬОВА,
голова ради ветеранів комсомолу.

Журналістська доля часто зводить нас з людьми, професії яких, здавалося б, зовсім не підвладні нашому розумінню. Це лікарі, атомщики, чи електронщики, чи, наприклад, геологи. Людина стороння знає лише про романтичний бік сучасної геології, їй важко розібратися в десятках спеціалізацій, які зараз в ній існують. Але, виявляється, навіть найскладніші речі, про які чуєш вперше, стають раптом інтуїтивно зрозумілими, якщо твоїм співрозмовником є спеціаліст з великої букви.

Саме такими співрозмовниками виявилися старший науковий співробітник кафедри інженерної геології і гідрогеології Григорій Якович Гончар і завідувач кафедрою інженерної геології університету доктор геолого-мінералогічних наук професор Ігор Петрович Зелінський. Учителі і учень.

різко впав. В усякому разі, у мене таке враження, що професія геолога в очах сучасної молоді не має такого романтичного ореолу, як раніше.

М. Щ. Чи не могли б Ви назвати причини такого явища?

І. З. Їх багато. Очевидно, ми можемо говорити про комплекс соціальних причин. Чи задумувались Ви, чому в останні роки значно зріс інтерес до професій, пов'язаних із сферою побуту? Мені здається, що була допущена помилка в трактуванні і практичному застосуванні принципів матеріальної зацікавленості. Не відомо, з чієї вини сталося так, що вчасно не розглянули небезпеку, але факт залишається фактом — для багатьох молодих людей моральні цінності були девальвовані, замінені суто меркантильними інтересами. Тут винні і батьки, які основне своє завдання бачили у створенні матеріального благополуччя своїх дітей. А в кінці-кінців суспільству було завдано великої шкоди, наслідки якої потрібно буде виправляти ціною величезних зусиль.

СПОМИНИ ПРО МАЙБУТНЄ

М. Щ. Григорій Якович, Ви віддали вітчизняній геології і вихованню спеціалістів-геологів понад 50 років. Як Ви самі особисто розцінюєте шлях, пройдений геологією за той період, який Ви працюєте в ній?

Г. Г. Повернувшись до XVII Міжнародного геологічного конгресу, який відбувся в Москві в 1937 році, і учасником якого мені довелося бути. Пам'ятаю, наскільки ми були вражені повідомленням Володимира Івановича Вернадського про нові для того часу і незвичні методи геологічних досліджень. Я маю на увазі метод радіоактивного зондування літосфери, тобто верхньої твердої оболонки Землі. Зараз про це згадуєш з усмішкою, адже сьогодні звичними стають космічна геологорозвідка, дослідження Землі з супутників. А тоді застосування радіоактивних елементів в геології було справжньою революцією.

І. З. Щоб читачам легше було уявити проблеми, з якими зараз безпосередньо стикається геологія і особливо інженерна геологія, дозвольте собі нагадати, що в середині XXI століття площа суші на всій земній кулі, включаючи штучно змінені землі, яка буде зайнята під міста, поселення і комунікації, складатиме більше 20 процентів. З одного боку, зростає потреба в будівельних площах, з другого — посилюється процес скорочення корисної площі. Я маю на увазі, що зсувні карстово-суфозійні і ерозійні процеси продовжують охоплювати величезні простори, знищуючи часом цінні сільськогосподарські і курортні землі.

М. Щ. Слухаючи Вас і Григорія Яковича, мимоволі проймаєшся глибокою повагою до справи вашого життя. Але дозвольте задати Вам запитання, яке, можливо, зачепить Вас за живе. Чому, не дивлячись на зростаючу роль геології, так помітно впав у нашої молоді інтерес до цієї науки? Адже не секрет, що останніми роками на геолого-географічному факультеті нашого університету не було серйозного конкурсу.

І. З. Це не зовсім так. Якщо звернутися до фактів — а факти річ уперта, — можна переконатися, що серед природничих факультетів геолого-географічний знаходиться в більш-менш благополучному становищі. В цьому році, наприклад, конкурс у нас був три чоловіки на місце. І в той же час, Ви маєте рацію. Адже дійсно, в порівнянні з моєю молодістю — а це було не так вже й давно — інтерес до геології

реально матеріального благополуччя своїх дітей. А в кінці-кінців суспільству було завдано великої шкоди, наслідки якої потрібно буде виправляти ціною величезних зусиль.

Г. Г. Мені легко порівнювати, адже я добре пам'ятаю свою студентську молодість і знаю теперішніх студентів нашого факультету. Здається, як і раніше, є все і навіть більше: хороша навчальна база, матеріальна база, відмінні викладацькі кадри, величезний арсенал спеціальної літератури і інформації, добрі умови для роботи, а от інтересу до своєї майбутньої спеціальності часом бракує. Багато студентів-геологів мені здаються випадковими людьми в нашій справі.

І. З. Це може здатися смішним, але у нас траплялися випадки, коли випускники геофаку влаштувалися працювати на різні інженерні посади на заводах, працювали службовцями, а то і в сфері торгівлі.

Г. Г. І навіть... пожежниками. Я говорив про свою молодість. Але навіщо так далеко ходити? Я добре пам'ятаю, яким студентом був, наприклад, Ігор Петрович.

І. З. Григорій Якович, Ви, мені здається, перебільшуєте...

І все ж, якщо говорити серйозно, студенти мого випуску, дійсно, були талановитими людьми, фанатично захопленими геологією. Тільки в нашій групі із 25 чоловік нараховується зараз більше половини докторів і кандидатів геологічних наук. І, звичайно, всі працюють за спеціальністю.

М. Щ. Але скажіть, хіба тільки молодь винна в тому, що зараз спостерігається часом не лише байдужість, а просто безвідповідальне ставлення до своїх студентських обов'язків?

Г. Г. Ми розуміємо, що Ви маєте на увазі. Дійсно, ми, викладачі, щось не доглядали. Ми іноді забували, як пильно стежать студенти за нами і помічають все, — і як ми одягнені, і наскільки серйозно підготувались до лекції, і як ставимось до своїх колег.

М. Щ. Ви хочете сказати, що у вузі, як і в школі, важливе значення має приклад вчителя — наставника?

Г. Г. Так. І такими наставниками були для людей мого покоління наші викладачі. Вони вражали нас своєю ерудицією і культурою, багатством внутрішнього світу.

І. З. Я також згадую наших викладачів, наставників. Хіба можна забути Лева Івановича Пазюка! З якою пристрастю він навчав нас фізичним методом геологічних досліджень! І як часто в своїй власній інженерно-геологічній практиці я з вдячністю згадував про це.

А Іван Федорович Бурлай, професор - гідралік, прекрасний математик. Він фанатично захоплювався розрахунками і моделюванням. І що ж? Сьогодні вже неможливо уявити собі геологію без цих методів досліджень і прогнозування.

М. Щ. Як Ви думаєте, що саме дозволило цим людям стати видатними ученими?

І. З. Наукова пристрасть, фанатична працелюбність і чесність в науці, широта поглядів і підготовки. Адже багато з них мали кілька вищих освіт. Величезним був їхній вплив на нас, студентів. Не випадково, я думаю, саме їх учні, випускники нашого університету — Хаджі, Гордієнко і Перчук стали основоположниками створення в нашій країні штучних заміників особливо цінних мінералів, штучних алмазів, рубінів, зокрема, як основи для квантових генераторів. Між іншим,

ТРУДЯЩІ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ! ВИКОНАЄМО ПЛАН 1985 РОКУ, УСПІШНО ЗАВЕРШИМО ОДИНАДЦЯТУ П'ЯТИРІЧКУ!
(Із Закликів ЦК КПРС).

СТИЛЬ БРИГАДИ

Радість і гордість за нашу партію і державу викликали ознайомлення з документами жовтневого (1985 р.) Пленуму ЦК КПРС в бригаді слюсарів УЕМ, якою багато років незмінно керує делегат IV-ої звітно-виборної партконференції комуніст, ветеран Великої Вітчизняної війни Микола Михайлович БОНДАРЕНКО.

Члени його бригади ще будуть уважно вивчати і обговорювати проєкт Основних напрямів економічного і соціального розвитку СРСР на 1986—1990 роки і на період до 2000 року. Але вже сьогодні можна з упевненістю сказати: виконуючи свою власну п'ятирічку, всі, як один, в бригаді будуть працювати в випередженні графіків і перевиконанням денних завдань. Бо в бригаді комуніста М. М. Бондаренка інакше працювати не можуть.

На знімку: Микола Михайлович БОНДАРЕНКО біля свого верстата.

Фото І. Москаленка.

СЛОВО ПАРТГРУПОРГУ КАФЕДРИ З ЧОГО ПОЧИНАЄТЬСЯ АКТИВНІСТЬ?

На кафедрі державного і адміністративного права — вісім комуністів. Причому можна відмітити зростання партійного ядра кафедри за рахунок переходу на викладацьку роботу членів КПРС — випускників юридичного факультету.

В цій п'ятирічці кафедра приділяла велику увагу впровадженню в навчальний процес методів активного навчання, програмованого контролю, застосування ТЗН, оргуправлінської техніки. На основі досвіду роботи спеціалізації кафедри було підготовлено відповідні записки в Мінвуз СРСР, Мінвуз УРСР, Президію Верховної Ради УРСР, облвиконком, а також договір про соціалістичне співробітництво з Одеським облвиконкомом. Про досвід роботи кафедри писала газета «Известия».

Кафедра працює над однією з найважливіших республіканських тем, двома республіканськими умовними програмами, трьома регіональними (міжвідомчими) програмами. Тільки

в 1985 році на базі кафедри було проведено три конференції з участю відомих учених країни, відбулась також науково-практична конференція випускників спеціалізації.

Колектив кафедри працює над господарськими темами, добиваючись значної економічної і соціальної ефективності, бере участь в законотворчій роботі, прилучаючи до них і студентів — членів гуртка кафедри.

Особливо увагу партійна група кафедри приділяє воєнно-патріотичному вихованню молоді. Так, в рамках клубу «Юрист-80-х» були проведені зустрічі з учасниками Великої Вітчизняної війни, у тому числі з викладачами кафедри, а також конференція, присвячена військовому будівництву в період Великої Вітчизняної.

Комуністи кафедри беруть участь в роботі факультетської стінної преси, багатотиражки «За наукові кадри», місцевої

(Закінчення на 4-й стор.)

З ЧОГО ПОЧИНАЄТЬСЯ АКТИВНІСТЬ?

(Закінчення. Початок на 2-й стор.).

преси — газетам «Вечерняя Одесса», «Защитник Родины». Кафедра постійно займає високі місця в соціалістичному змаганні на факультеті.

Одне з важливих завдань партійної групи — прилучення всіх комуністів до активної участі в громадській роботі. Так, завідувач кафедри професор М. Ф. Орзик очолює організацію товариства «Знання» Центрального району м. Одеси, доцент А. С. Васильєв є головою профбюро юридичного факультету, доцент Н. Г. Ємелін — проректор народно-

го університету правових знань, Ю. А. Красавін — позаштатний інструктор Одеського горкому партії. Серйозні доручення у інших комуністів кафедри.

Зараз партійна група напружено готується гідно зустріти XXVII з'їзд КПСР, мобілізуючи весь колектив кафедри на нові досягнення в учбовій, науковій та виховній роботі.

В. МИХАЛЬОВ,
асистент,
партгрупорг
кафедри
державного
і адміністративного
права.

ПАМ'ЯТІ УЧЕНОГО

11 жовтня на Пролетарському бульварі відбулася регіональна науково-практична конференція, присвячена 100-річчю з дня народження професора Одеського університету Михайла Васильовича Беляєва (1885—1948).

Конференція була організована філологічним факультетом та опорною кафедрою російської мови університету. Відкрив конференцію в.о. декана доцент В. Шкляр.

Про творчий шлях професора М. В. Беляєва розповів

доцент В. Шишов. З доповідями з різних питань слов'янської і проблем, які трактував у своїх працях М. В. Беляєв, виступили учені Одеського університету та інших вузів країни, у тому числі професори В. Рінберг (Івано-Франківськ), Ю. Карпенко і Т. Туліна (Одеса) та інші.

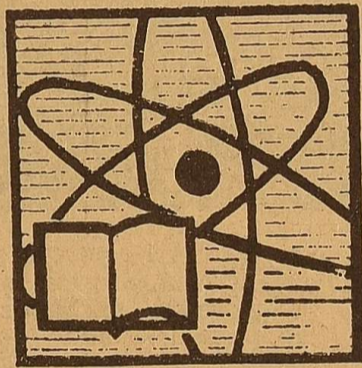
Учасники конференції гідно вшанували пам'ять видатного радянського ученого-слависти, яким був професор М. В. Беляєв.

Власкор.

Всесоюзна олімпіада з хімії

Постановою колегії Мінвузу СРСР і секретаріату ЦК ВЛКСМ Одеський орден Трудового Червоного Прапора університет ім. І. І. Мечникова затверджений базовим вузом для проведення третього туру Всесоюзної олімпіади «Студент і науково-технічний прогрес в XI п'ятиріччі» за спеціальністю «хімія».

23—25 жовтня ц. р. в'їзятимемо приймати в стінах нашого університету посланців усіх союзних республік, а також міст Москви і Ленінграда. Аналізуючи результати третього туру Всесоюзної олімпіади з хімії за минулі роки, можна впевнено говорити про покращання підготовки в університетах країни студентів - хіміків в останній час, про зростаючу активність студентів в олімпіаді. Спостерігається тенденція зростання числа республік, які беруть участь в третьому турі олімпіади, і загальної кількості її учасників. Так, в 1981 році в олімпіаді брали участь дев'ять республіканських команд і команди Москви, в 1982 і 1983 роках — 13 команд і команди Москви і Ленінграда, а вже в 1984 році на олімпіаду приїхали команди всіх союзних республік, а також Москви і Ленінграда. За традицією лауреатами олімпіади ставали студенти провідних вузів нашої країни — Московського і Ленінградського державних університетів. Двічі лауреатом ставав студент МДУ Дмитро Малаков, а також студент цього ж вузу Артур Попов. В

1984 році звання лауреата здобув студент Ленінградського університету Володимир Никифоров.

В цьому році оргкомітет провів велику підготовчу роботу для того, щоб третій тур олімпіади з хімії пройшов на високому організаційному рівні. На учасників олімпіади чекають цікаві конкурсні завдання, а також екскурсії по історико-революційних місцях міста-героя Одеси, по літературній Одесі, в лабораторії хімічного факультету і в палеонтологічному музеї ОДУ. Гості побувають і в театрах нашого міста.

Ми раді вітати кращих представників студентської молоді союзних республік і сподіваємося, що вони стануть достойною творчою зміною для старшого покоління хіміків.

Успіхів вам, дорогі товариші!

О. ЧЕБОТАРЬОВ,
декан
хімічного
факультету.

УЛИЦА ГАРИБАЛЬДИ

Озорной виноград обвивает балкон.
Розовеют черешни на ветке.
И в каштанах серебряный звон-перезвон,
Словно кто-то рассыпал монетки.
Эта улица ветром продута морским,
Молодым, как когда-то Джузеппе.

Он вздыхал, мол, Одесса похожа на Рим, —
Вот бы сбросить австрийские цепи.
Здесь любовью и гневом пылал его взгляд
Удивительный рыцарь свободы.
Вот и лето прошло.
На дворе — листопад.
Сколько лет для мечты и работы!

Анатолий ЯНИ.

ПИШИТЬ НАМ:

270000, Одеса-центр, вул. П. Великого, 2, держуніверситет, редакція газети «За наукові кадри».

ЗАХОДЬТЕ:

Одеса, вул. П. Великого, 2
1-й поверх, ауд. 38.

ДЗВОНИТЬ:

тел. 206-748.

Редактор М. ЩЕРБАНЬ.

НЕЗАБУТНИЙ ВЕЧІР

В новому актовому залі ОДУ на Пролетарському бульварі в той вечір, здавалось, зібралася уся молодь світу — студенти університету, у тому числі учасники XII Всесвітнього фестивалю молоді і студентів у Москві, представники СРСР, НДР, УНР, ДРВ, ДРА, Куби та інших країн.

Жваво обмінювалися враженнями про перебування в Москві, бурхливо реагували на все, що відбувалося на сцені.

В той вечір звучали прекрасні вірші і пісні. Особливо нам сподобались виступи студентів із В'єтнаму. Вони співали, жартували, були такими безпосередніми і щирими в своїх мініатюрах, що

ніхто у залі не залишався байдужим.

Необхідно згадати також і про виступ ансамблю політичної пісні ОДУ, який брав участь в культурній програмі XII Всесвітнього. Його успіх у Москві ми вважаємо цілком заслуженим. Виконавська майстерність ансамблю викликала у присутніх неперіодичне захоплення.

Нам бракує слів, щоб висловити враження від міжнародного вечора дружби. Гаряче дякуємо комітет комсомолу ОДУ за організацію вечора і цікавої дискотеки.

Ми, угорські студенти, вважаємо, що вечір ще більше зміцнив нашу дружбу з передовою молоддю інших країн.

Хай живе мир в усьому світі!

Моніка МЕНУШ,
Кристина ДЮРУШ,
Агнеш Ал-Алфари,
Емілія ГАШПАР
та інші.
Усього 19 підписів.

Передплата завершується

Активно і організовано проходить в університеті передплатна кампанія цього року. Саме про це веде розмову наш кореспондент з уповноваженою за передплату на газети і періодичні видання Валентиною Панасівною Бозіною.

— У лідерах передплати, — говорить вона, — йде хімічний факультет, співробітники якого вже передплатили видань на 4000 крб. Доброго слова заслуговує комуністка Тетяна Миколаївна Барон, яка є постійним організатором передплати на цьому факультеті. Добре йдуть справи в учбово-експериментальних майстернях, де передплатою займається Алла Михайлівна Мельникова. Працівники університету охоче передплачують газети «Правда», «Известия», «Советская культура», партійні журнали та місцеві газети.

Особливістю передплатної кампанії цього року слід вважати те, що вперше не існує обмежень на художні журнали, за виключенням «Іностранный литературы» і «Юности».

— Валентиною Панасівною, скільки організаторів приймають замовлення на газети і журнали, і хто, на вашу думку, заслуговує бути відзначеним?

— В університеті передплатою займається 26 організаторів. Це здебільшого досить досвідчені люди, які віддали цій справі десятиріччя років. Великим авторитетом у передплатників користуються Г. В. Беренштейн (фізфак), К. Ф. Олейфренко (мехфак), А. Г. Крапиво (біофак), І. В. Габестро (обсерваторія), Г. Б. Гольденберг (Фізичний інститут), І. О. Урицька (істфак) та інші.

— Нам здається, що в такій клопіткій справі, як передплата, не обходиться і без накладок.

— Дійсно, зовсім незадовільно стартувала передплата на філологічному, геолого-географічному і юридичному факультетах, на кафедрах філософії, військовій кафедрі. Практика підтверджує, що там, де партійні організації серйозно займаються справами передплати, там ніколи не буває нарікань на результати такої важливої і відповідальної кампанії. Ще є час виправити положення там, де це необхідно.

В ТЕАТРИ — ПРЕМ'ЄРА

Одеський театр музичної комедії, створений в 1947 році на базі Львівського театру мініатюр, відзначає початок нового сезону постановкою оперети Легара «Граф Люксембург». Уперше цей музичний твір побачив світло рампи 12 вересня 1909 року у віденському «Театрі ан дер Він». За диригентським пультом тоді стояв сам автор — знаменитий угорський композитор Ференц Легар.

В Росії ця оперета була вперше поставлена в Петербурзькому театрі «Буфф» того ж 1909 року. І ось спектакль на одеській сцені. Питання до постановників спектаклю З. М. Аврутіна та заслуженого артиста УРСР В. М. Алоїна: «Чим був визначений ваш вибір?» — «Чудова музика Ф. Легара, глибоко лірична, танцювальна, мелодійна, вона є доброю школою для молодих виконавців. Наш театр ще не звертався до цього твору. З декількох редакцій п'єси ми відібрали, на нашу думку, найбільш вільну від опереточних штампів. Тема кохання, яка невпізнано змінює лодину, є центральною в спектаклі і проходить через всі ліричні стосунки героїв».

Говорить виконавиця ролі Анжел Дидьє, заслужена артистка УРСР Галина Жадушкіна: «Виконуючи цю роль, я відкриваю в собі нові риси характеру. Анжел — образ романтичний, примхливий, авантюрний, екстравагантний. Під впливом сильних почуттів вона стає тендітною та щирою». Чергує з Г. Жадушкіною, що роль виконує також випусниця державного інституту театрального мистецтва Наталя Загородня, яка за короткий час вже добре завилла про себе, вистривши на сцені театру ряд яскравих хвилюючих образів. Крім молоді, у спектаклі зайняті такі відомі актори театру, як В. Барда-Силлярено, Я. Донцова, С. Ковалевський, О. Семенов, заслужені артисти В. Алоїн та Е. Силін, І. Іванова. Танці поставлені головним балетмейстером театру В. Ф. Навоєвою. Цікаве оформлення і барвисті костюми Зої та Михайла Івницьких довершують палітурі спектаклю, який обіцяє зайняти гідне місце в репертуарі театру.

А. КАПІТАННІКОВ,
артист балету театру,
студент-заочник ОДУ.

СПОРТ

СПАРТАКИАДА НА ФІНІШІ

Як уже повідомлялось, в м. Донецьку продовжується XIII спартакіада вузів Мінвузу УРСР. На цих змаганнях добре виступають спортсмени нашого університету: легкоатлети, ватерполісти, футболісти, гімнасти, борці, шахісти, боксери. До 10 жовтня вони принесли команді ОДУ найбільшу кількість очок в групі із 25 вузів. А всього в змаганнях беруть участь спортсмени із 73 вузів республіки.

Відмінно виступили під час фінальних змагань наші легкоатлети. Вони вже принесли в командний залік 2161,5 очка (на минулій спартакіаді збірна університету в цілому завоювала 1410 очок і зайняла 19 місце серед 22 команд). І Скибинських, Н. Малахова, М. Дегтяр, О. Дегтяр, В. Стукалов, О. Петрова (всі — юрфак), А. Юрченко, В. Губатлон (істфак) та інші принесли команді більше ніж 100 очок кожен.

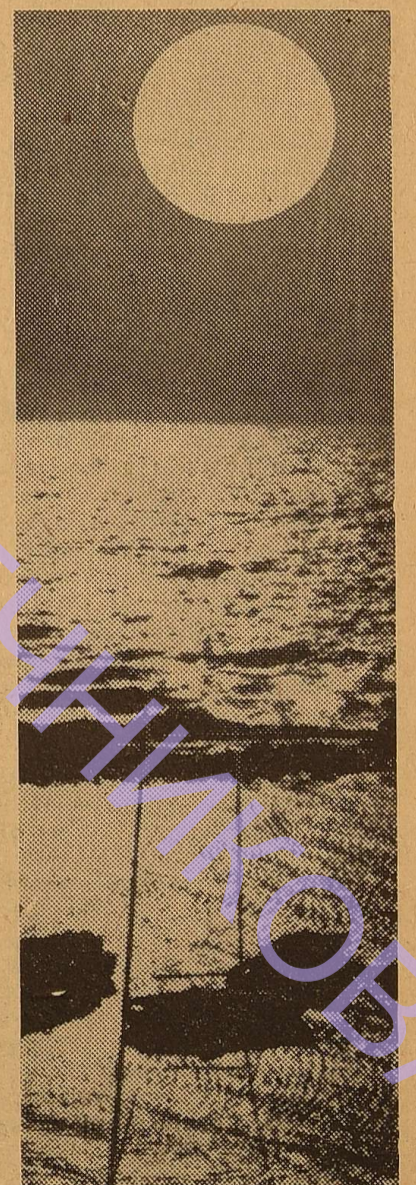
Добре виступили і наші боксери. Леонід Чураков (РГФ) завоював бронзову медаль. Азар Мустофасев був п'ятим. Друге місце зайняла команда з художньої гімнастики.

Плавці нашого університету були шостими, ватерполісти — десятими.

Успіх спортсменів поділяють їх тренери — викладачі І. Аківазон, П. Більгер, Л. Кулагіна. Спартакіада продовжується.

Л. МАЛІКОВ,
зав. кафедрою
фізвиховання.

ФОТОКОНКУРС «ЗНК».

Світанок на морі.

Фотоетюд К. Джапарідзе.